

Tình Cha Nghĩa Mẹ

Ngọc Linh

Những ai đang sống trên đất lạ quê người mới thấu hiểu được xa quê cha đất tổ, xa mẹ Việt Nam là một mất mát to lớn. Hiện tại, có rất nhiều người trong chúng ta thường mơ ước những gì cao xa mà quên đi những gì hiện tại mình đang có. Đó là tình thương bao la của mẹ cho con. Cho nên nói đến công ơn cha mẹ thì không có bút mực nào diễn tả hết được. Tục ngữ có câu:

Công cha như núi Thái Sơn.

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Một lòng thờ mẹ kính cha.

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Hay là:

Tu đâu cho bằng tu nhà.

Thờ cha kính mẹ mới là chân tu.

Và ở đây, mỗi lần chúng ta nhớ đến quê hương hay nhớ đến mẹ Việt Nam thường hay than thở rằng:

Chiều chiều ra đứng ngõ sau

Trông về quê mẹ ruột đau chín chiều.

Sống trên xứ người, mặc dù về mặt vật chất chúng ta sống rất sung sướng, cơm ăn áo mặc đầy đủ không thiếu thứ gì. Nhưng về mặt tinh thần thì chúng ta thiếu rất nhiều. Nói tóm lại, sống bất cứ ở đâu cũng không bằng sống tại quê hương mình, nơi mà chúng ta cất tiếng khóc đầu tiên và lớn lên trong một mái ấm gia đình với tình thương bao la của mẹ. Tục ngữ có câu:

Ta về ta tắm ao ta.

Dù trong dù đục, ao nhà vẫn hơn.

Là con Rồng, cháu Tiên, là người Việt Nam, chúng ta ai ai cũng rất kính trọng, thương yêu và quý mến cha mẹ của mình:

Anh về lập miếu thờ vua,

Lập trang thờ mẹ, lập chùa thờ cha.

Bổn phận làm con thì phải biết thương yêu cha mẹ bằng cách học cho giỏi và làm những công việc tốt có ích cho bản thân, cho gia đình và cho xã hội để cho cha mẹ vui:

Đêm đêm con thắp đèn trời,

Cầu cho cha mẹ sống đời với con.

Dù sao đi nữa con người ai cũng không thể tránh khỏi bốn chữ là sanh, lão, bệnh, tử. Mẹ cũng vậy, cũng trải qua kỳ thanh xuân rồi đến thời kỳ già yếu:

Mẹ già như chuối ba hương,

Như xôi nếp một, như đường mía lau.

Hoặc:

Mẹ già như trái chín cây,

Gió đưa mẹ rụng con rày mò xôi.

Vì vậy, những ai đang còn mẹ là mình đang có cả một gia tài quý báu, một tình thương sâu hơn biển, cao hơn trời cho nên không một ai có thể thay thế được. Có lớn lên, có làm cha mẹ thì mới hiểu được lòng cha mẹ. Có đi xa mới nhớ thương cha mẹ:

Gió đưa cây cừu lý hương.

Từ xa cha mẹ, thất thường bữa ăn.

Và thật đau khổ cho những ai không còn cha mẹ trên đời, giống như một đóa hoa không mặt trời, như chim không tổ, như bầu trời thiếu ánh sao đêm:

Có cha có mẹ thì hơn.

Không cha không mẹ như đèn đứt dây.

Cho dù sống bất cứ ở đâu hoặc trong hoàn cảnh nào đi nữa chúng ta cố gắng nhớ đến công ơn cha mẹ. Cho nên, bổn phận làm con, chúng ta phải luôn luôn biết kính trọng và lễ phép đối với cha mẹ mình.

Con ơi muốn nên thân người.

Lắng tai nghe lấy những lời mẹ cha.